

In memoriam

СКЪРБИМ

Нелепо си отиде един достоен човек...

В деня на Независимостта си отиде Станини ДЕШЕВА – Човек, който влагаше душа, енергия и емоция във всички, което правеше. Незаменяема за нас.

Светъл да е пътят ѝ!

Дружество за връзки с бесарабските и таврийски българи «Родолубец»

ЗА НАШАТА СТАНИНИ

През 2015 година дългогодишният член на дружество за връзки с бесарабските и таврийски «Родолубец» Станини ДЕШЕВА посрещна един юбилеен рожден ден – забързана, както обикновено, деликатно отклонявайки вниманието от себе си, както обикновено, заредена с много нови идеи, както обикновено, изпълнена с оптимизъм и заразяващ ентузиазъм. Ние от дружеството я наричаме „Нашата Станини“. В продължение на повече от 20 години тя е член на ръководството и един от най-неуморните активисти. С изключителна всеотдайност и с отговорност тя работи за реализирането на многобройните и разностранни инициативи на дружество „Родолубец“.

Без Станини нямаше да са факт няколко броя от традиционния Алманах

на дружеството, който се издава с помощта на дарения от родолюбци, живеещи в различни краища по света и с доброволния труд на автори и съставители.

Без Станини нямаше да отбележим по най-подходящия начин редица юбилеи и значими събития, свързани със съдбата на бесарабските българи.

Без Станини нямаше да го има детския литературен конкурс „Искри“. Като талантлив журналист, дългогодишен редактор в Българското радио, Станини даде неоценим си принос много деца от българските общности в Молдова и в Украйна за първи път да видят с очите си България, чийто образ носеха в сърцата си.

Тя е автор и на няколко книги, в които талантът ѝ на разказвач се пре-

плита с трелите на импресиите и с красотата на спомените.

Каквото и да кажем за нея – ще бъде недостатъчно. Затова от страниците на Алманаха с обич и с благодарност отправяме своя поздрав!

Скъпа Станини,

Нужен ни е твоят оптимизъм, за да крепим вярата си, че има смисъл от това, което правим!

Нужен ни е твоят опит, за да преодоляваме препятствията!

Нужна ни е твоята заразителна всеотдайност, за да вярваме, че в забързания материален свят ни трябва спасителна глътка духовност!

Да си жива и здрава! Благодарим ти, че те има и че си с нас!

Скъпи приятели, това беше нашият поздрав, отправен с обич към нашата Станини от страниците на алманах „Родолубец“ преди три години...

Днес е трудно да повярваме, че Станини вече я няма тук, на този свят, че няма да черпим от нейното присъствие сили, вяра и надежда...

Осиротяхме, Станини...

Дано неспокойната ти душа почива в мир в един по-хубав свят, а ние...

Ние... ще те помним и с благодарност ще произнасяме името ти... тук, в България, и там, в Бесарабия, Таврия, Крим...

Осиротяхме, скъпа наша Станини!
Почивай в мир!!!

Мария СТОЯНОВА, дружество «Родолубец», гр. София

На Станини Дешева, благодарение на която бесарабски българчета за пръв път посетиха България в рамките на радио-конкурса „Искри“

Деца бленуват за България, ѝ посвещават нежни стихчета. Те зазвучават като арии, изляти на мънички листчета и пълни с много обич нежна към непознатата родина. Споделят вяра и надежда, че ще я видят, ще я имат.

Те не са ходили на Витоша, на Слънчев бряг, на Златни пясъци. Не са поглеждали от Шипка на златните кубета блясъка. Те още не са се омайвали от казанлъшките ѝ рози, и на земята ѝ не са присъпвали нито обути, нито боси.

Те още не са и сънували какво е Рила или Царевец и много не са и умували защо не сме единно цяло. Без никога да се я мярвали Родина-майка я наричат. Блажени са, че са повярвали, щастливи са, че я обичат.

Таня ТАНАСОВА-ТОДОРОВА, бесарабска поетеса, стихосбирка «За България с любов»

1 октомври – Международен ден на възрастните хора

Притча за възрастните

Отдавна, много отдавна, в един процъфтяващ град живял един търговец. Търговията му вървяла и с всяка изминала година му носила все повече и повече печалба. Родил му се син, дългоочакван наследник на все по-увеличаващото се богатство. Хората в града уважавали търговеца, понеже цялото си богатство той спечелил с честна търговия, а не с измама. Градските бедняци и болните хора в града се молели за него, тъй като той правел щедри пожертвования за тяхното лечение и изхранване. Синът на търговеца расял като прилежно и здраво момче, не бил нито мързелив, нито разглезен. За радост на своя баща се превърнал в красив и образован юноша, който не се срамувал от никаква работа. В града всички казвали, че по ум, доброта, честност и справедливост той по нищо не отстъпва на баща си.

Веднъж търговецът повикал сина си и му казал, че иска да събере голям керван с техните стоки и да тръгне през голямата пустиня, за да проправи нови пътища за керваните, да стигне до нови, непознати земи. Синът се съгласил с радост да съпровожда баща си в това пътешествие. Много скоро те тръгнали на път. След няколко дни търговецът се обърнал към сина си с предложение да разделят кервана. «В пустинята има много дръзки хора, а нашият керван е лека плячка за тях. Ако си разделим стоката поравно, има надежда, че поне един от нас ще стигне до нови, богати земи.»

Послушният син се съгласил с мъдрите думи на баща си, получил своята част от стоки и камъли и скоро стигнал до нови, цветущи земи, където започнал да търгува също толкова честно, както и баща му, с което прославил името си, оженил се за дъщерята на владетеля на тази земя и след неговата смърт поел щастливо управлението ѝ.

В едно прекрасно утро в покоите на младия владетел влязъл един слуга, който всеки ден бил длъжен да докладва на своя господар за всички малки и големи събития, станали отвъд стени на двореца. Слугата му разказал за малко събитие, станало сутринта в градските бани. Разказал как днес в банята дошъл да се измие странстващ беден чужденец, и в момента, когато се къпел, му откраднали дрехите. Той обаче вместо да заплаче, започнал да се смее, въпреки че изобщо нямал вид на малоумен. Младият владетел заповядал да доведат бедняка при него в двореца. Какво било неговото учудване и каква радост изпълнила сърцето му, когато в ограбената чужденец познал своя, загубен завинаги, както той си мислел, баща.

Ето какво му разкрил не по-малко щастливият му баща: «По онова време, когато ние живеехме в нашия град, аз разбрах, че в този живот съм постигнал всичко, за което дори не съм мечтал: имах богатство и уважението на моите съграждани. И разбрах, синко, че от този момент нататък моят живот ще трябва да започне да се променя към по-лошо. Затова събрах голям керван с всич-

ки наши стоки и тръгнахме с теб към нови земи. Затова и разделих аз нашия керван и те пратих да върви самостоятелно по своя път. На следващия ден след като ти потегли в пустинята със своя керван, нас ни нападнаха разбойници, разграбиха всичко и убиха всички, само аз по чудо се спасих и тръгнах да бродя сам по пустинята. По пътя си срещнах красиви и богати страни и градове, но щастието и късметът вече не бяха с мен. Никъде не можах да постигна успех, макар че полагах за това всички усилия. До момента, в който пристигнах в твоя град, единственото, което ми беше останало, освен живота, бяха моите бедняшки парцали върху гърба ми, които ми откраднаха в градската баня. Тогава започнах да се смея. Разбрах, че съм загубил последното, а това означаваше, че пак всичко ще се променя и... ме доведоха при тебе!»

Сега разбираш ли, че в живота има толкова много – прекрасно и уродливо, тъжно и смешно, скръб и радост, раздяла и любов, че да се преживее всичко това...

Православно наследство

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР (ОКТОМВРИ 2017)

1. Прп Евменей, еп. Гортински чудотворец.
2. Св. мчци Трофим, Саватий и Доримедонт. Блгв вел. кн. Игор Черниговски.
3. Св. вмчк Евстатий и семейството му. Прп и блгв кн. Олег Брянски.
4. Св. ап. Кодрат. Св. Исакий и Мелетий, еп. Кипърски. Отдание на Въздвижение.
5. Св. сщмчк Фока, еп. Синопийски. Св. пророк Йона. Прп Йона. Прп. Козма Зографски.
6. Зачатие на Св. Йоан Предтеча и Кръстител. Св. мчца Ираида.
7. Св. първомъченица и равноапостолна Текла. Прп Коприй. Св. Владислав Сърбски.
8. Прп Евфросиния Александрийска. Прп Сергей Радонежки, чудотворец.
9. Успение на св. ап. и ев. Йоан Богослов.
10. Св. мчк Калистрат и дружината му.
11. Прп Харитон Изповедник. Св. пророк Варух. Събор на преподоби отци Киево-Печерски, във Ближните пещери. Блгв кн. Вячеслав Чешски.
12. Прп Кириак Отшелник. Прп Теофан Милостиви.
13. Св. сщмчк Григорий, просветител на Армения. Св. Михаил, първи митр. Киевски. Св. мчца Рипсимия.
14. Покров на Пресвета Богородица. Св. ап. Анания. Прп Роман Сладкопевец. Прп Йоан Кукузел.
15. Св. сщмчк Киприан. Св. мчца Юстина. Св. Андрей, юродив ради Христа.
16. Сщмчк Дионисий Ареопagit. Прп Йоан Хозевит.
17. Св. сщмчк Йеротей, еп. Атински. Св. мчца Вероника.
18. Св. мчца Харитина. Св. сщмчк Дионисий, еп. Александрийски.
19. Св. апостол Тома.
20. Св. мчци Сергей и Вахк. Мчци Пелагия Тарсийска.
21. Прп Пелагия. Св. прпмчци Игнатий Старозагорски. Прп Таисия.
22. Св. апостол Яков Алфеев. Прп Андроник и Атанасия.
23. Св. мчци Евлампий и Евлампия. Прп Теофил изповедник. Св. 26 прпмчци Зографски.
24. Св. ап. и дьякон Филип. Прп Теофан Начертани.
25. Св. мчци Пров, Тарах и Андроник. Прп Козма, еп. Маюмски.
26. Св. мчци Карп и Папила.
27. Прп Параскева – Петка Търновска. Св. мчци Назарий, Гервасий, Протасий и Целсий.
28. Прп. Евтимий Нови. Св. Лукиан, презв. Антиохийски.
29. Св. мчк Лонгин стотник.
30. Св. пророк Осия. Св. прпмчк. Андрей Критски.
31. Св. ап. и ев. Лука. Св. вмчц. Злата Мъгленска. Мчца. Марина.

СВЕТИ ВЕЛИКОМЪЧЕНИК

ЕВСТАТИЙ

3 ОКТОМВРИ

Свети великомъченик Евстатий живял през втората половина на първия и първите десетилетия на втория век. Бил прославен римски пълководец при царуването на императорите Тит и Траян.

Неговият жизнен път изглежда твърде необикновен. Като праведния Иов в Библията той минал през много изпитания, но не паднал духом. Напротив – колкото повече бил поразяван от удари в живота, толкова повече крепнел и растял духом. По своите нещастия, като по стъпала, се изкачвал все по-нагоре, докато стигнал до мъченическия венец.

Евстатий расъл в езичество. По природа със здрав разум и чиста душа, той скоро разбрал цялата суетност и лъжовност на езичеството. Затова той приел свето Кръщение заедно с жена си Теопистия и синовете си Агапий и Теопист. Прекарвал живота си в благополучие. Скоро обаче се заредили и изпитания. Евстатий преживял това много тежко. Не възроптал против Бога. Решил да напусне родината си заедно с цялото си семейство. Той заминал за Египет, гдето можел да скрие своя сан. Заел се с надничарска работа, за да прехранва семейството си. В това време варвари застрашавали столицата на империята – Рим. Евстатий бил открит и доведен в Рим. Императорът го приел с почести и го назначил за върховен началник на римската войска. Походът срещу варварите завършил с блестящ успех. Евстатий се връщал тържествено в Рим начело на победоносна войска.

По случай на това император Адриан реши да направи празненството. Евстатий отказва да вземе участие в езическото празненство, затова Адриан не пощади прославения с победи и любов от народа военачалник. Лишил го от военен сан и заповядал да го предадат заедно с цялото му семейство на зверовете в цирка.

За изумление на многобройните посетители в цирка зверовете не се допрели до Евстатий, до жена му и синовете му. Тогава тия твърди и неустрашими изповедници на името Христово, укрепени от вярата, че временната нова среща на тяхното семейство е само начало на тяхното вечно съединение в обителите на Небесния Отец, с радост приели следващото наказание – да бъдат хвърлени в нагорещена пещ. Тук те се сдобили с блажена мъченическа смърт. Телата им останали невредими в огъня.

Благочестиви християни ги погребали с почести. Това станало в 126 година. Светите мощи на тия великомъченици – Евстатий, жена му и синовете му, се намират в Рим, в църквата „Св. Евстатий“.